

14. neděle v mezidobí rok C (2025)

1. čtení - Iz 66,10-14c

Hle, přivalím na něj blaho jako řeku.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Plesejte s Jeruzalémem, jásejte nad ním, všichni, kdo ho milujete, radujte se s ním, radujte se všichni, kdo jste nad ním naříkali, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste pili s rozkoší ze zdroje jeho slávy. Neboť tak praví Hospodin: „Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávu národů. Budete sát, ponesou vás na zádech a na klíně vás budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu. Uvidíte to a vaše srdce se zaráduje, jak tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.“

Mezizpěv – Žl 66,1-3a.4-5.6-7a.16+20

Jásejte Bohu, všechny země!

Jásejte Bohu, všechny země,
opěvujte slávu jeho jména,
vzdejte mu velkolepou chválu!
Řekněte Bohu: Jak úžasná jsou tvá díla!

At' se ti koří celá země, at' ti zpívá,
necht' opěvuje tvé jméno.
Pojd'te a pozorujte Boží skutky:
podivuhodně jednal s lidmi!

Moře proměnil v souš,
suchou nohou přešli řeku,
proto se radujme v Bohu!
Vládne svou mocí navěky.

Pojd'te, slyšte, všichni bohabojní,
chci vyprávět, co prokázal Bůh mé duši.
Bůh bud' veleben,
že neodmítl mou prosbu, že mi neodňal svou lásku.

2. čtení – Gal 6,14-18

Na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galat'anům.

Bratři! At' je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření. A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, at' přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity. A pro budoucnost at' mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, (že náležím) Ježíšovi. Milost našeho Pána Ježíše Krista at' je s vámi, bratři! Amen.

Zpěv před evangeliem – Kol 3,15a.16a

Aleluja. At' ve vašem srdci vládne Kristův pokoj; nauka Kristova at' je u vás ve své plné síle. Aleluja.

Evangelium – Lk 10,1-12.17-20

Váš pokoj na něm spočine.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou ženě. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdeš do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!' Když přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: 'I ten prach, který se nám ve vašem městě přichytíl na nohou, vám tu střásáme. To si však pamatujte: Přiblížilo se Boží království!' Říkám vám: Sodomě bude v onen den lehceji než takovému městu.“ Dvaasedmdesát (učedníků) se vrátilo a s radostí řekli: „Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu!“ Odpověděl jim: „Viděl jsem satana padnout jako blesk z nebe. Dal jsem vám moc šlapat na hady, štíry a (přemáhat) všechnu nepřítelovu sílu a vůbec nic vám nebude moci uškodit. Ale radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte z toho, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnešní evangelium nás vede do samého srdce Ježíšova poslání. Slyšíme slova, která platila tehdy a platí i dnes: „*Žeň je hojná, ale dělníků málo*“. A tak Ježíš posílá své učedníky – po dvou – aby šli do světa, hlásali pokoj a uzdravovali srdce. Když se pak vracejí, jsou plní radosti: „*Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují!*“ A Ježíš? On se usmívá, ale říká něco mnohem hlubšího: „*Neradujte se z toho, že se vám duchové podrobují, ale že vaše jména jsou zapsána v nebi.*“ To je výzva, která má tři tváře – a všechny jsou aktuální právě pro nás.

1. Každý z nás je poslán

Ježíš neříká: „Pošlu jen ty nejschopnější.“ Neříká: „Pošlu jen ty, kteří vystudovali teologii.“ Ne, Ježíš posílá „sedmdesát dva jiných učedníků“, obyčejných lidí, jako jsme my. To znamená, že každý z nás – pokřtěný, věřící, milující – je vyslan do světa jako svědek naděje. Možná nebudeme kázat z ambony, ale naše každodenní slova, naše gesta, náš soucit, trpělivost, odpuštění – to všechno může a má být evangelium. Práce, rodina, škola, nemocnice, domov duchodců – to jsou naše pole žně. A Ježíš říká: „*Proste Pána žně, aby poslal dělníky.*“ Možná tím dělníkem máš být právě ty.

2. Nejsme na to sami

Ježíš posílá učedníky po dvou. To je krásné. Křesťanství není sólový koncert. Je to symfonie společenství. Potřebujeme se navzájem. Jeden se modlí, druhý koná. Jeden je silný ve víře, druhý v trpělivosti. Jeden utěšuje, druhý naslouchá. Nejsme dokonalí – a právě proto nás Ježíš volí. Ne proto, co dokážeme, ale protože jsme ochotni Jemu důvěřovat. Církev není klub svatých, ale společenství hříšníků, kteří jdou společně cestou obrácení a naděje.

3. Radost, která trvá

Učedníci se vrátili z misie plní radosti. Zažili moc Boží. Možná viděli uzdravení, možná zázraky. A přesto jim Ježíš říká: „*Neradujte se z toho... ale že vaše jména jsou zapsána v nebi.*“ Co to znamená? Znamená to, že naše největší hodnota není v tom, co děláme, ale v tom, kým jsme v Božích očích. Bůh zná tvoje jméno. Nese ho ve svém srdci. A i když se ti někdy zdá, že nevidíš žádné ovoce své námahy, že modlitby nezabírají, že láska zůstává bez odezvy – Bůh to všechno vidí. A říká ti: „*Tvoje jméno je v nebi. Ty patříš Mně.*“

Drazí, když dnes odejdeme z kostela, nevycházíme do prázdná. Vycházíme na pole žně. Bůh s námi počítá. Skrze naši víru, skrze naši lásku. A když přijde únava, když se nebude dařit, připomeňme si Ježíšova slova:

„*Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebi.*“

To je jistota, kterou nám nikdo nevezme.

Nechť nás tato radost nese každý den – v tichu modlitby i v hluku světa.

Amen.